

การวิจัยเรื่องการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยมีชุมชนเป็นฐานของตำบลบ้านเรือน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ระบุถึงลักษณะส่วนบุคคลและสังคมของประชาชนท้องถิ่นผู้มีส่วนได้เสียกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในตำบลบ้านเรือน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 2) เพื่อศึกษาถึงการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยมีชุมชนเป็นฐานของตำบลบ้านเรือน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนจาก 8 หมู่บ้านในตำบลบ้านเรือน จำนวน 63 คน ที่มาด้วยความสมัครใจ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) โดยนำกระบวนการยอมรับและชื่นชม การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การนำวิธีการมาเป็นแผนปฏิบัติการ (AIC) มาเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ได้ดำเนินการตามกรอบของรูปแบบข้อจำกัดของการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ (Limits of Acceptable Change : LAC Model) มาใช้ในกระบวนการวิจัยด้วย การเก็บข้อมูลได้ดำเนินการในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2551 ถึงเดือนมกราคม 2552 ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีอายุเฉลี่ย 50 ปี ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมีประสบการณ์การฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในรอบปี 2550 แต่มีจำนวนครั้งที่เข้าร่วมโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง

การจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยมีชุมชนเป็นฐาน ของตำบลบ้านเรือน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้เลือกแหล่งท่องเที่ยวในตำบลบ้านเรือน 3 แห่ง จาก 7 แห่ง ได้แก่ วัดเกาะกลาง วัดบ้านเหล่าพระเจ้าตาเจียว และชุมชนทอผ้าฝ้ายทอมือ โดยดำเนินการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในเรื่อง การปรับปรุงภูมิทัศน์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวนั้น ผู้ให้ข้อมูลได้จัดทำเส้นทางการศึกษาธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นและมีลักษณะพิเศษ โดยมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำชมแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ได้กำหนดแผนกิจกรรมการสาธิตการผลิตผ้าฝ้ายทอมือ พร้อมจัดสถานที่แสดงการสาธิตขั้นตอนการผลิตผ้าฝ้ายทอมือที่ครบวงจร รวมทั้งสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อีกด้วย

This study on “The Management of Community-based Tourism and Tourism Activities in Tambol Baan Roen, Pasang District, Lamphun province,” was conducted with the following objectives: 1) to describe the socio-economic characteristics of the local people involved in the development of tourist attractions in Ban Reuan sub-district, Pasang district, Lamphun province, and 2) to study the management of tourist attractions and activities by community based tourism in Baan Reuan sub-district, Pasang district, Lamphun province. Respondents for this independent / research study were 63 individuals from eight (8) villages who volunteered and without random sampling. The type of this study is Participation Action Research (PAR) which was about acceptability and satisfaction, creativity skills, appreciation influence control (AIC) used as tools in collecting data. Thus, a model called Limits Acceptable Change Model (LAC Model) was applied in the research. Data were collected from February 2008 to January 2009.

Results of the study showed that there were more female than male respondents and aged 50 years on average. Majority of the respondents had attended primary education and training in tourism twice on average in the year 2007.

Concerning the management of tourist attractions and activities by community-based tourism in Baan Reuan sub-district, Pasang district, Lamphun province, the study showed that respondents preferred three tourist attractions from seven places as follows: 1) Goh Glang Temple, 2) Ban Lao Prajow Takeeo Temple, and 3) Thopafai-Thomeu community. Management of the tourist attractions were done by conducting tourist activities such as improvement of the landscapes and convenience services. Concerning management of tourist activities, respondents prepared natural education routes and presented their prominent culture in which there were local tourist guides for convenience facilitating. Besides, there was a determination of hand-made cotton production, a demonstration section, and a cotton product selling section as a one stop service.